

РЕШЕНИЕ

№ 336

гр. Варна, 01.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Георги Йовчев

Членове: Николина П. Дамянова
Даниела Ил. Писарова

при участието на секретаря Ели К. Тодорова
като разгледа докладваното от Даниела Ил. Писарова Въззивно търговско дело № 20233001000528 по описа за 2023 година

Производството е образувано по въззивна жалба на ПОП– 84 ЕООД, Варна, представлявано от В. А. Ж. срещу решение №306/21.10.2022г., постановено по т.дело №289/2023г. по описа на ВОС, с което е обявена неплатежоспособността на дружеството– молител ПОП-84 ЕООД, открито е производство по несъстоятелност, дружеството е обявено в несъстоятелност като е постановена обща възбрана и запор върху имуществото му, прекратена е дейността му и е спряно производството по несъстоятелност в хипотезата на чл.632, ал.1 вр.чл.629б ТЗ.

С жалбата се твърди, че постановеното решение е недопустимо, евентуално неправилно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон както и необосновано. Претендира се отмяна на решението с отхвърляне на молбата за откриване на производство по несъстоятелност, а евентуално обезсилване на решението и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав.

Изтъква се довод, че първоинстанционният съд неправилно е приел подадената от длъжника молба по чл.625 ТЗ за откриване производство по несъстоятелност за редовна. Твърди, че същата не отговаря на изискванията в чл.628 ТЗ, тъй като молбата не е комплектована с изискуемите приложения съгласно разпоредбата. В този смисъл се поддържа, че съдът е следвало като констатира нередовността, да даде указания на страната за отстраняването им и при неизпълнение да прекрати производството по делото. Твърди се, че към

молбата не са били представени препис от последния заверен от регистриран одитор ГФО и баланс към датата на подаване на молбата, опис и оценка на активите и пасивите на длъжника към същия момент. Поради това, въззивникът твърди, че производството по тази молба е било недопустимо и е следвало да бъде прекратено. Постановеното по същата молба решение е също недопустимо, евентуално неправилно.

В съдебно заседание пред въззивния съд не се явява представител на въззивника. С писмена молба, докладвана в заседанието, молителят заявява, че поддържа жалбата си, не оспорва доклада на въззивния съд и не прави нови доказателствени искания. В производството не е налице насрещна страна.

Съдът, въз основа на твърденията и възраженията на въззивника, в пределите на въззивното производство, въз основа на събраните доказателства и по вътрешно убеждение, намира за установено следното:

При преценка допустимостта на производството съдът съобрази, че постъпилата въззивна жалба е подадена от легитимирана страна, чрез законния представител на дружеството, в преклузивен срок. С оглед комплексността на постановеното по делото решение съдът намира, че е налице интерес от обжалването, независимо от липсата на насрещна страна и едностранния характер на производството, образувано по молба на длъжника.

Съгласно чл.269 ГПК, въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по неговата допустимост – в обжалваната част; по правилността на съдебното решение съдът е обвързан от посоченото в жалбата оплакване.

Независимо че в жалбата се сочат основно пороци на сезиращата молба по чл.625 вр.чл.628 ТЗ, с петитума е направено искане за отмяна на решението и като неправилно и необосновано, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Поради това съдът намира, че е сезиран не само с жалба срещу допустимостта на решението, но и с такава по същество на постановения акт. Съдът дължи произнасяне както по допустимостта на обжалваното решение съгласно чл.269 ГПК, така и относно правилността му.

Пред въззивния съд не се правят нови твърдения и нови доказателствени искания.

По отношение допустимостта на постановеното по делото решение:

Решението на първоинстанционния съд съдържа реквизитите по чл.236 ГПК и чл.632 ТЗ и е действително, произнасянето съответства на предявеното искане, надлежно упражнено, поради което производството и решението са допустими.

Производството е образувано по подадена от длъжника ПОП-84 ЕООД молба за откриване на производство по несъстоятелност съгласно чл.625 ТЗ.

Подател на същата е легитимирания законен представител на дружеството, негов управител и едноличен собственик на капитала. В молбата са обективирани твърдения за съществените обстоятелства - невъзможността на търговеца да изпълни изискуеми публичноправни задължения към в размер на 15 673.67 лева, за които има образувано изпълнително дело на публичен изпълнител в ТД на НАП -Варна с №200914095/2020г.; твърди се, че е налице и свръхзадълженост към посочената начална дата на неплатежоспособността - 12.05.2022г., поради което се претендира откриване производство по несъстоятелност за длъжника поради неплатежоспособност, евентуално свръхзадълженост.

Към молбата си молителят е приложил изискуемо доказателство за уведомяване на НАП съгласно чл.78, ал.2 ДОПК, списък на кредиторите както и удостоверение от НАП, на основание чл.87, ал.6 ДОПК, за установяване на съществуващи задължения на търговеца към посочения единствен кредитор НАП в общ размер на 15 673.67 лева. В молбата си за откриване на производството по чл.625 ТЗ молителят е заявил, че не е търговец задължен да съставя заверени от одитор ГФО, поради което не прилага такъв. Заявил е, че не притежава никакви активи и парични средства.

Молителят не се явява в насроченото съдебно заседание както пред първата, така и във въззивна инстанция и не съдейства за установяване твърденията си по молбата.

В съдебно заседание съдът е изпълнил изискването на чл.629б ТЗ като определил начални разноски за производството в размер на 6000 лева и предоставил срок за авансирането им по делото. В предоставения срок сумата не е била предвнесена както от молителя, така и от заинтересован кредитор, което обуславя постановяване на акта по чл.632 ТЗ.

Производството по делото не е оставяно без движение от първоинстанционния съд. С определение от 25.05.2023г. съдът е постановил служебно събиране на данни за налично имущество на длъжника от Агенция по вписванията, КАТ и НАП.

Молителят не е съдействал за изготвяне на служебно допуснатата съдебно-икономическа експертиза като не е авансирал депозита по същата. В резултат на това съдът е обосновал акта си в частта за обективното икономическо състояние на длъжника въз основа на наличните данни, макар без изчисленията на експертиза и посочени коефициенти за ликвидност, финансова автономност и задлъжнялост на търговеца.

Липсата на всички, посочени в чл.628 ТЗ приложения към молбата на длъжника за откриване производство по несъстоятелност не се отразява на допустимостта на производството при наличие на изпълнено изискването, представляващо процесуална предпоставка от категорията на абсолютните за производството с прилагане на доказателство за уведомяването на НАП съгласно чл.78 ДОПК. Същевременно, макар към молбата да не са приложени всички посочени от чл.628 ТЗ приложения, съдът цени изявленията на

представляващия търговеца, че същият не е задължен и не съставя заверени от одитор ГФО, че няма никакво имущество и има само един кредитор -НАП.

Съгласно редакцията на процесуалната норма на чл.628 ТЗ към датата на подаване на молбата по чл.625 ТЗ, на 25.05.2023г./ДВ, бр.67/2008г./, към молбата си длъжникът, съотв. ликвидаторът, прилага: препис от последния заверен от регистриран одитор годишен финансов отчет и баланс към датата на подаване на молбата, *ако законът задължава търговецът да ги съставя*; опис и оценка на активите и пасивите към датата на подаване на молбата; списък на кредиторите с посочване на адресите, вида, размера и обезпеченията на вземанията им; опис на личното имущество и имуществото съпругеска имуществена общност - за едноличния търговец и неограничено отговорния съдружник. Съгласно чл.628, ал.3 ТЗ, длъжникът или кредиторът задължително прилагат към молбата си доказателствата по чл.78, ал.2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. С оглед изпълнение на императивното изискване за представяне на уведомление по чл.78, ал.2 ДОПК, явяващо се процесуална предпоставка за допустимост на производството, същото се явява допустимо.

Макар пестеливо в молбата по чл.625 ТЗ молителят – длъжник е посочил съществените за производството обстоятелства, поради което не може да се приеме, че производството е образувано въз основа на нередовна молба, съотв.че е недопустимо и постановеното по делото решение.

Не са налице основания за недопустимост на решението и касателно произнасяне по въведеното от молителя като приоритетно основание за откриване на производството поради неплатежоспособност и едва на второ място – поради свръхзадълженост. Именно по този начин е била докладвана сезиращата молба на длъжника с правно основание чл.625 ТЗ.

При редовно сезиране на съда същият дължи постановяване на акт по чл.631 ТЗ или чл.630/чл.632 ТЗ въз основа на наличните и служебно събрани доказателства.

До приключване на първоинстанционното и въззивното производство молителят не е оттеглил искането си за откриване на производство по несъстоятелност, независимо от процесуалната възможност за това по арг. от чл.621а, ал.3 вр.чл.621 ТЗ, което единствено би десезирало съда от разглеждане и произнасяне по същата.

От служебно събраните доказателства се установява, че молителят не притежава регистрирани на негово име пътни превозни средства както и недвижими имоти. Не са налице данни за друго имущество.

От вписванията в Търговски регистър, които съдът има служебно задължение да съобрази без предствянето им по делото от страната съгласно чл.23, ал.6 ЗТРРЮЛНЦ се установява, че в баланса към 31.12.2020г., обявен по партидата на търговеца през 2022г., не фигурират никакви дълготрайни и текущи активи и вземания. Всички показатели по актива на баланса са „0“. Срещу това, в пасива му фигурират задължения в размер на 12 000 лева.

Съгласно приложено от молителя Удостоверение, издадено от ТД на НАП-Варна на 16.05.2023г., на основание чл.87, ал.6 ДОПК, дружеството – молител има установени публични задължения в общ размер на 15 673.67 лева. Преобладаващата част от задълженията са основани на подадени от самия молител декларации обр.6 за към универсален пенсионен фонд, за ДОО и здравно осигуряване, за данък върху доходите от трудови правоотношения, декларации по ЗДДС. По-значителната по размер част от обективизираните задължения са основани на Ревизионен акт №Р-030000320002245-091-001 от 2020 година. Липсват доказателства ревизионният акт да е бил обжалван от длъжника.

Съгласно изискана от съда служебна справка за задълженията на молителя от НАП, за задълженията на ПОП-84 ЕООД е образувано изпълнително дело №200914095/2020г., посочено и в приложеното от длъжника удостоверение по чл.87, ал.6 ДОПК. Издадено е постановление от 04.05.2023г. за налагане заповест върху налични и постъпващи суми по банкови сметки на молителя в Юробанк България АД и изпратено на третото задължено лице заповестно съобщение от 04.05.2023г. за главница в размер на 11 684.75 лева и лихва от 3 944.44 лева. Съгласно справката на НАП /на л.27 по делото/ няма започнати действия по принудително изпълнение. Образуваното изпълнително дело обхваща всички описани в удостоверението на НАП, приложено към молбата по чл.625 ТЗ, задължения. Налице са писмени доказателства за налагане на заповест от страна на Юробанк България АД, на 05.05.2023г.

Независимо от допуснатата служебно икономическа експертиза длъжникът не е авансирал разходите за изготвянето ѝ, поради което съдът не е събрал относимо и необходимо доказателство за установяване действителното икономическо състояние на длъжника. Горното не представлява пречка решението да бъде постановено въз основа на останалите доказателства стига същите в съвкупност да обуславят извод за наличие на неплатежоспособност съгласно чл.608 ТЗ, съотв. свръхзадълженост съгласно чл.742 ТЗ. Предмет на разглеждане на молбата по чл.625 ТЗ е състоянието на неплатежоспособност/свръхзадълженост на търговеца като именно относно тези обстоятелства с правно значение се формира силата на присъдено нещо на решението както и относно началния им момент. Несъстоятелността, уредена по действащото законодателство като производство за универсално принудително изпълнение е преди всичко граждански процес, в частност - изпълнителен процес и по силата на изричната разпоредба на чл.621 ТЗ субсидиарно приложими в производството по несъстоятелност, при липса на специални правила, са нормите на ГПК. Независимо от обстоятелството, че при подадена молба от длъжник, производството се развива като едностранно, то не е охранително, а представлява спорно исково производство. Това означава, че преценката за редовността на молбата по чл.625 ТЗ, следва да се извърши съобразно визираните реквизити по чл.127 ГПК, но при отчитане особения предмет и обстоятелството, че началната дата

на неплатежоспособността на длъжника е задължителен елемент от решението за откриване на производство по несъстоятелност. Поради това, при твърдяно състояние на неплатежоспособност съгл.чл.608 ТЗ, респ. свръхзадълженост по смисъла на чл.742 ТЗ, съдът е задължен да определи същата въз основа анализ на цялостното финансово и икономическо състояние на търговеца, независимо от заявената или твърдяна от него начална дата. Съобразено обстоятелството, че именно върху определената от съда начална датата на неплатежоспособност, настъпват и правните последици на влязлото в сила решение, с което искането е уважено и формираната от него сила на присъдено нещо се разпростира спрямо всички, вкл. неучастващите в производството кредитори, посочването на начална датата на неплатежоспособността на търговеца от страна на молителя не води до непълнота/нередовност/ на искането. В случая сам молителят е посочил начална дата 12.05.2022г., без обаче да въведе конкретните обстоятелства, които обуславят състоянието на неплатежоспособност към този момент. Обстоятелството, че постановеното решение засяга интересите на голям кръг потенциални участници в следващата фаза на производството /кредитори на длъжника/, налага засилено служебно начало по този вид дела съгласно чл.621а ТЗ. Това означава, че съдът трябва по свой почин да установява фактите и да събира доказателствата, които са от значение за предмета на производството. /начална дата и състояние на търговеца съгласно чл.608/чл.742 ТЗ/ Именно поради това, изпълнението в цялост на всички изисквания в чл.628 ТЗ не е поставено като условие за допустимостта на производството. Именно поради това първоинстанционният съд е назначил съдебно-икономическа експертиза за установяване обективното състояние на търговеца, за изготвянето на която същият не само не е съдействал, но е използвал това обстоятелство като основание за обжалване акта на съда.

Както бе прието по-горе, в молбата по чл.625 ТЗ молителят е въвел основанията за откриване на производството, посочил е и начална дата на неплатежоспособност /при липса на задължение за това в редакцията на разпоредбата към този момент/, индивидуализирал е по размер и основание публичноправното вземане, което е в невъзможност да изпълни /вкл. чрез препращане към приложено удостоверение на НАП/, посочил е, че не притежава никакво имущество и не е длъжен да съставя заверени от одитор ГФО.

Твърденията на длъжника за състоянието му на неплатежоспособност/свръхзадълженост и техния начален момент, не обвързват съда, който следва да постанови решение въз основа съвкупна преценка на доказателствата, вкл. служебно събраните по арг. от чл.621а, ал.1, т.2 от ТЗ. Длъжникът с процесуалното си бездействие е попречил за събиране на относима съдебно -икономическа експертиза. Единственият извод от приложение процесуалната норма на чл.161 вр.чл.190 ГПК, каквито указания са давани на длъжника, е съдът да приеме, твърдени от самия длъжник в молбата му по чл.625 ТЗ, факти. С неосигуряване на съдействие и неосигуряване

на достъп до счетоводството си длъжникът допуска съдът да постанови решение въз основа единствено на служебно събраните доказателства. Същите могат да не отразяват обективно икономическия статус на длъжника, но длъжникът ще търпи по –неблагоприятното за него решение, вкл. по-ранна начална дата, именно поради процесуалното си бездействие.

За да установи състоянието на длъжника, предполагащо откриване на производство по несъстоятелност съдът се основава освен на събрани доказателства и на законовите презумпции. Спрямо длъжника не може да бъде приложена презумпцията на чл.608, ал.2 ТЗ, тъй като видно от подадените заявление обр.Г2 в ТР, той е *заявил* за обявяване в регистъра баланса си към 31.12.2020г. със заявление от м.09.2021г., обявен по партидата му. Освен това, към м.03.2022г., длъжникът е подал и заявление обр.Г3 с декларация по чл.38, ал.9, т.2 ЗСч. /подлежащо на еднократно подаване/

Длъжникът не е длъжен да съставя пълен ГФО както и да заверява същия от регистриран одитор съгласно ЗНФО, тъй като по показатели представлява микропредприятие. Освен това, съгласно чл.29, ал.4 и чл.38, ал.4 от ЗСч, годишният финансов отчет на микропредприятията може да се състои само от съкратен баланс по раздели и съкратен отчет за приходите и разходите. Липсата на данни за водено счетоводство и първичната му счетоводна документация води единствено до обосноваване изводите на съда на данните от обявления ГФО за 2020г.

Неприложима се явява и презумпцията на чл.608, ал.4 ТЗ с оглед инициране на производството от самия длъжник.

Приложение намира единствено предвиденото в ал.3 на цитираната норма, че се предполага невъзможност на търговеца да изпълни изискуемо задължение по ал.1, когато същият е спрял плащанията си, а спиране на плащанията е налице и когато е платил изцяло или частично вземания към определен/-и/ кредитори/-и/.

В случая, от събраните доказателства се установява, че още от учредяването си през 2020г. дружеството е започнало да формира задължения съгласно подаваните от него декларации по КСО и ЗДДС, като въз основа на това през същата 2020г. е бил издаден и ревизионен акт за установяване на задължения за дължим данък върху добавената стойност от сделки в страната като още през 2020г. е образувано и изпълнително дело на публичен изпълнител №200914095/2020г. на ТД на НАП-Варна. По това изпълнително дело не са налице плащания, независимо от наложените обезпечителни мерки през май 2023г. чрез забор на банкови сметки на длъжника, депозити, съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление, върху налични или постъпващи суми на търговеца в Юробанк България АД. Въз основа на изложеното съдът приема, че още през 2020г. е налице спиране на плащанията спрямо кредитора НАП, което продължава и към момента. Тази констатация удовлетворява в достатъчна степен хипотезата на чл.608, ал.3 ТЗ. Отсъстват доказателства за задължения към други кредитори.

В случая, с оглед подаване на молбата за откриване на производството от самия длъжник и сочените в нея обстоятелства, същият не е ангажирал доказателства за оборване на презумпцията за спиране на плащанията, доколкото същата обслужва собствените му твърдения. Съгласно решение № 348/18.02.2019г. по т. д. № 1022/2018г. на ВКС, ТК, II т. о., спиране на плащанията не представлява самостоятелно основание за откриване на производство по несъстоятелност. Спиране плащанията към отделен кредитор, съответно датата на последното извършено плащане към кредитор/и сами по себе си, без изследване на причините за тях, не са достатъчна база за определяне на икономическото състояние на длъжника. Въведената с нормата на чл.608, ал.3 ТЗ презумпция за неплатежоспособност представлява само средство за разместване на доказателствената тежест при установяване на основния факт дали длъжникът е изпаднал в състояние на неплатежоспособност. Тя индикира затруднение в обслужване на текущите дългове и доколкото не е опровергана, съдът следва да приеме, че е налице установено състояние на спиране на плащанията още към 2020г.

Материалноправна предпоставка за откриване на производство по несъстоятелност е настъпването на неплатежоспособност съгласно чл.607а, ал.1 вр. чл.608, ал.1 от ТЗ. Съгласно разпоредбата на чл.608 ТЗ, неплатежоспособността представлява обективно финансово - икономическо състояние на длъжника, характеризиращо се с трайна невъзможност за изпълнение на изискуеми парични задължения, за погасяване на тези задължения към кредиторите чрез наличните краткотрайни и реално ликвидни активи. Израз на тази обективна невъзможност е спиране на плащанията към определена дата, но не съобразно конкретно извършено или неизвършено плащане към определен кредитор, а чрез установяване доколко спирането на плащанията представлява израз на общото икономическо състояние на длъжника. Поради това за определяне на неплатежоспособността е необходимо да се установи трайно обективно състояние на невъзможност на длъжника да погасява задълженията си чрез коефициентите за ликвидност, събираемост и финансова автономност/задължнялост. Поради липса на експертиза, спрямо длъжника не са установени посочените показатели /коефициенти/, но от записванията в обявения баланс на дружеството за финансовата 2020г. следва, че същият не разполага с никакви текущи активи – няма материални активи, суровини и материали, незавършена продукция и стоки както и предоставени аванси; отсъстват вземания от задължени лица. Не се установява извършване на търговска дейност и приходи от същата. Същевременно е отразено задължение в размер на 12 000 лева, което се отразява както на общия размер на задълженията, така и на собствения капитал, който е отрицателна величина.

От икономическите показатели, водещ за преценката за неплатежоспособност се явява коефициентът за ликвидност, който се формира като съотношение на краткотрайните активи/всички или определена

част от тях/ към краткосрочните или текущи задължения. Спрямо конкретната структура на краткотрайните активи /материални запаси, краткосрочни вземания, краткосрочни финансови активи и налични парични средства/ се определят и подвидовете ликвидност: обща, бърза, незабавна и абсолютна ликвидност. Поради липса на каквито и да са краткотрайни активи, видно от обявения баланс на търговеца е безпредметно изследване на различните форми на ликвидност. Коефициентът на абсолютна ликвидност се формира като съотношение между наличните парични средства /каквито не са установени/ и текущите задължения /които са установени до размера от 15 673.37 лева. Липсата на активи сочи, че в случая не е налице действащо предприятие на търговеца. Съобразно наличните данни се установява, че стойността на значимия показател на ликвидност е под препоръчителните: обща - 1; бърза - 0.7; незабавна и абсолютна 0.2 – 0.4. Помощен характер при определяне на състоянието на неплатежоспособност има и финансовия резултат на предприятието /загуба или печалба за текущата година, непокрита загуба или неразпределена печалба за предходни години/ и тенденцията в тези състояния. В случая се установява, че търговецът е реализирал загуба за 2020г., която е продължила както в следващата година, така и до настоящия момент фигурира като непокрита загуба от 12 000 лева. От подадената декларация по чл.38 ЗСч се установява, че търговецът е прекратил своята дейност фактически, тъй като не формира доходи, съответно няма средства, с които да бъдат покривани краткосрочните си дългове.

С оглед на изложеното следва да се приеме, че спрямо длъжника са налице предпоставките за откриване на производство по несъстоятелност поради неплатежоспособност както и свръхзадълженост, които са налице изначално – още към първата година от регистрацията на дружеството и съществуват едновременно. Поради това молбата за откриване на производството приоритетно поради състоянието на неплатежоспособност се явява основателна. Състоянието на търговеца не е променено в целия период от 2020г. до настоящия момент, поради което същото се характеризира като трайно и необратимо.

Началната дата на неплатежоспособност следва да се определи според най-ранния падеж на изискуемо непогасено задължение с характеристиките по чл.608 ТЗ. Кумулативно, към сочената дата следва да са налице и всички признаци, които характеризират неплатежоспособността. Посоченият фактически състав в своята съвкупност следва да е изразен като трайно, обективно и необратимо състояние на търговеца. Доколкото това влошено икономическо състояние е факт още към средата и до края на 2020г., при липса на други относими към началната дата доказателства, съдът споделя определената от съда начална дата на неплатежоспособност към 31.12.2020г. Същата не е и предмет на конкретно оплакване във въззивната жалба. Съдът съобразява, че изпълнителното производство за вземането на НАП е образувано още към м.08.2020г. /вж.л.28/ Към този момент са проявени всички предпоставки за въведеното като главно основание на производството

по несъстоятелност - неплатежоспособност. Длъжникът не е съдействал за установяване на друга релевантна към неплатежоспособността му дата, в частност на сочената от него 12.05.2022г.

Не се установяват парични средства /или други бързоликвидни активи/, с които биха могли да бъдат посрещнати разноските в производството по несъстоятелност. Поради това е налице хипотезата на чл.629б от ТЗ вр.чл.632, ал.1 от ТЗ. В предоставения срок за авансиране на разноски, не са представени доказателства от длъжника или заинтересован кредитор за внасянето им по делото нито е заявена воля за това. Налице са предпоставките за откриване и спиране на производството по несъстоятелност съгласно чл.632, ал.1 вр.чл.629б ТЗ.

Въззивният съд достига до идентични на първата инстанция фактически и правни изводи, поради което обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

В тежест на въззивника –длъжник следва да бъдат възложени разноските за образуваното въззивно производство до размера от 125 лева, на основание чл.620 ТЗ, които се дължат от масата на несъстоятелността.

Съобразно изложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №306/10.07.2023г., постановено по т.дело №289/2023г. по описа на ОКРЪЖЕН СЪД – Варна, на основание чл.632, ал.1 ТЗ.

ОСЪЖДА масата на несъстоятелността на ПОП – 84 ЕООД, ЕИК 205962516, Варна, ул.Кестен №14, вх.Б, ет.3, ап.14, да заплати по сметка на ВНАС дължимата за въззивното производство държавна такса от 125.00 лева, на основание чл.620, ал.1 ТЗ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВКС в 14 дневен срок от вписването му в Търговския регистър.

Решението на съда да се впише в книгата по чл.634в ТЗ.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____